

העותר: ליאון שנקלר

המשיבים: 1. משטרת ישראל

2. יחידת חופש המידע של משטרת ישראל

3. מפכ"ל המשטרה

הארכת מועד להגשת סיכומים למשיבים

בית המשפט אינו חותמת גומי של הפרקליטות והמשטרה.

על הבקשה להארכת מועדים אין תאריך הגשה. החלטת בית המשפט המאשרת את הארכת המועד ניתנה כבר בחלוף הזמן ממועד ההגשה שנקבע על ידי בית המשפט עצמו, שכן המועד להגשת הסיכומים היה ב- 16 לפברואר 2020.

הפרקליטות וגם בית המשפט לא פנו לתגובת העותר.

העותר מתנגד להארכת המועדים להגשת הסיכומים מהטעמים הבאים:

1. ההחלטה ניתנה לאחר המועד הקבוע, בהחלטת בית המשפט, להגשת הסיכומים של המשיבים.
2. בבקשה מצוין פרקליט המשיבים כי היה חולה בחודש ינואר, ללא צירוף שום ראייה, כאשר, בחודש פברואר כבר היה בריא והיה יכול להגיש בקשה מוקדמת יותר ו/או לעמוד בהגשת הסיכומים במועד.
3. הפרקליטות היא מערכת. יש בה כ- 2,000 עובדים והיא לא קמה ונופלת על עורך דין אחד. יש לאותו עורך דין מתמחים, מזכירות, עורכי דין עוזרים, מנהלים.
4. יחידת חופש המידע המשטרית מורכבת כולה מעורכי דין.
5. הארכת המועדים מקנה לפרקליטות ולמשטרה יתרון על פני העותר.
6. הארכת המועדים מזלזלת בפעילות הציבורית שמנהל העותר. זה התיק הכי חשוב שינוהל אי פעם בבית משפט זה. להתייחסות שכזו מצפה העותר. יחס מלא של הפרקליטות, משטרה וגם מבית המשפט.
7. אין הנמקות בהחלטת בית המשפט. בנסיבות בהן הארכת המועדים נעשתה אחרי המועד – מחויב היה בית המשפט ליתן הנמקות המתירות חריגות שכזו.
8. העותר מרגיש כי נפגם האיזון שבין הצדדים לעתירה ו"קלה" ידו של בית המשפט לטובת הפרקליטות והמשטרה במקום להקפיד על האיזון בין הצדדים.
9. חוק חופש המידע הוא חוק "מהיר". כוונת המחוקק היא שהמידע לו זקוק האזרח והוא שלו, כאמור על פי החוק, יגיע אליו בתוך 30 יום. התיק המשפטי הזה מתנהל כבר שנתיים על בקשות שהוגשו בערך כשנה לפני כן.
10. בימים אלה מתנהלת, בבית המשפט העליון, בקשתו של רומן זדורוב למשפט חוזר. ברי לכולנו כי אם קיימת ביקורת פנימית של המשטרה על חקירת הרצח של תאיר ראדה ז"ל, שייכתן והיא קובעת שרומן זדורוב אינו הרוצח – חייב מידע זה להינתן לציבור במהירות הכי גדולה, כדי שלא תיפול שגגה בהחלטות בית המשפט העליון.
11. לרגע לא נשכח שרומן זדורוב יושב בכלא והמשטרה והפרקליטות עושות ככל שניתן כדי למשוך זמן, לכסות ולהסתיר מידע שעשוי להביא לזיכיון.
12. זו הפעם השנייה בה המשיבים ופרקליטות המדינה מבזים את החלטות בית המשפט.

13. די – חובה על בית המשפט לעצור את שקרי הפרקליטות והמשטרה. לא היה שום צורך להגיע לבית המשפט בעתירה זו. תוצאותיה ברורות – המידע חייב להימסר. מספיק לראות את ע"מ המל"ג, וכל מי שבתחום מכיר אותו היטב, כדי לדעת שהמידע היה חייב להגיע לעותר. למה לא נעשית העבודה הציבורית הנכונה על ידי הרשויות? מדוע הן מרשות לעצמן לרמות ולשקר?!

14. חייב להיות איזון משפטי בין העותר לפרקליטות ולמשטרה. קיימות גם גישות המעניקות יתרון לאזרח על פני הרשויות, אבל, בוודאי שלא קיימות גישות המרעות את האיזון המשפטי לרעת האזרח. מה היה קורה בעתירה זו, אם היה בוחר העותר לרמות ולשקר במסמכים אותם הגיש במסגרת העתירה? התשובה היא ברורה, העתירה הייתה נדחית והעותר היה מחויב בהוצאות. מה קורה לפרקליטות ולמשטרה בסיטואציה כזו? איזה סמכות מפעיל בית המשפט כנגדם?

אין שום מקום להיעתר לבקשה להארכת מועדי הסיכומים.

אי לכך מבקש העותר כי בית המשפט יחייב את המשיבים בהוצאות, ישנה את החלטתו להארכת המועדים ויתחיל לטפל בתיק ולקבוע את הכרעותיו, ללא סיכומי המשיבים.

19 לפברואר 2020

העותר: אריק שנקלר

הבקשה מועברת לפקס: 08-6683477

הבקשה נשלחה גם למייל של בית המשפט ולפרקליטות המדינה